Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

за признаване, изпълнение и изпращане на актове за налагане на мерки за процесуална принуда, различни от мерките, изискващи задържане

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Предмет на закона

Чл. 1. Този закон урежда условията и реда за признаване и изпълнение на актове за налагане на мерки за процесуална принуда, различни от мерките, изискващи задържане, които са постановени в друга държава - членка на Европейския съюз, както и за изпращане на такива актове, постановени в Република България, за признаване и изпълнение в друга държава - членка на Европейския съюз.

Цел

Чл. 2. Целите на закона са:

1. осигуряване на надлежното провеждане на наказателното производство и присъствието на обвиняемия по време на съдебния процес;

2. насърчаване на използването в хода на наказателното производство на мерки, различни от мерките, изискващи задържане, за лицата, които не пребивават в държавата членка, в която се води производството;

3. подобряване на защитата на пострадалите от престъпления.

Мерки за процесуална принуда

Чл. 3. Този закон се прилага за актове, с които в наказателното производство на обвиняемия се налагат мерки за процесуална принуда, свързани със следните задължения или ограничения:

1. задължение да информира за всяка промяна в мястото си на пребиваване, включително за целите на получаването на призовки, съобщения и книжа в хода на наказателното производство;

2. забрана да посещава определени населени места, райони или обекти;

3. задължение да се намира на определено място и в определено време, ако последното е необходимо;

4. забрана за напускане на територията на изпълняващата държава;

5. задължение да се явява в определени часове пред определен орган;

6. задължение да избягва контакти с определени лица, свързани с извършеното престъпление;

7. забрана за извършване на определени дейности, свързани с извършеното престъпление, включително упражняване на определена професия или дейност в определена професионална област;

8. задължение да се представи гаранция.

Задължение за предоставяне на информация

Чл. 4. В срок до 31 януари на всяка година органите по чл. 5 и 16 изпращат на Министерството на правосъдието информация за броя на получените, признатите, издадените и изпратените актове за налагане на мерки за процесуална принуда през предходната година.

Глава втора

ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА АКТОВЕ ЗА НАЛАГАНЕ НА МЕРКИ ЗА ПРОЦЕСУАЛНА ПРИНУДА, ПОСТАНОВЕНИ В ДРУГА ДЪРЖАВА - ЧЛЕНКА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Компетентен орган

Чл. 5. (1) Компетентен орган в Република България да признае акт за налагане на мерки за процесуална принуда, издаден в друга държава - членка на Европейския съюз, е окръжният съд по местоживеене на лицето, за което е постановена мярката.

(2) Когато лицето, за което е постановена мярката, няма местоживеене на територията на страната, компетентен да признае акта е Софийският градски съд.

(3) Когато актът за налагане на мерки за процесуална принуда е изпратен на орган, който не е компетентен да го признае, той го изпраща служебно на съответния съд и незабавно уведомява за това компетентния орган в издаващата държава по начин, позволяващ писмен запис и удостоверяване на автентичността.

Удостоверение

Чл. 6. (1) Актът за налагане на мерки за процесуална принуда или заверено копие от него се придружава от удостоверение съгласно приложение № 1 с превод на български

език.

(2) Съдът може да поиска от компетентния орган на издаващата държава да изпрати оригинала на акта за налагане на мерки за процесуална принуда, както и оригинала на удостоверението.

Условия за признаване

Чл. 7. (1) Акт за налагане на мерки за процесуална принуда, постановен в друга държава - членка на Европейския съюз, се признава и изпълнява, ако се отнася за деяние, което съставлява престъпление и по законодателството на Република България. Не може да се откаже изпълнение на акт за налагане на мерки за процесуална принуда във връзка с данъци, такси, мита или валутен обмен на основание, че българското законодателство не предвижда същия вид данък или такса или не урежда по същия начин данъците, таксите, митата или валутния обмен, както законодателството на издаващата държава.

(2) Двойната наказуемост по ал. 1 не се изисква за следните престъпления, ако в издаващата държава те са наказуеми с лишаване от свобода за максимален срок, не по-малък от три години, или за тях се предвижда мярка, изискваща задържане за максимален срок не по-малък от три години:

1. участие в организирана престъпна група;

2. тероризъм;

3. трафик на хора;

4. сексуална експлоатация на деца и детска порнография;

5. незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества;

6. незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества;

7. корупция;

8. измама, включително такава, която засяга финансовите интереси на Европейския съюз по смисъла на Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности от 26 юли 1995 г.;

9. изпиране на имущество, придобито от престъпление;

10. подправяне на парични знаци, включително евро;

11. компютърни престъпления и престъпления, свързани с компютри;

12. престъпления против околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински видове и на застрашени растителни видове и разновидности;

13. подпомагане на незаконно влизане и пребиваване;

14. убийство, тежка телесна повреда;

15. незаконна търговия с човешки органи и тъкани;

16. отвличане, противозаконно лишаване от свобода и вземане на заложници;

17. расизъм и ксенофобия;

18. организиран или въоръжен грабеж;

19. незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството;

20. измама;

21. рекет и изнудване;

22. подправяне и пиратство на изделия;

23. подправяне на административни документи и търговия с тях;

24. подправяне на платежни средства;

25. незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа;

26. незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали;

27. трафик на противозаконно отнети превозни средства;

28. изнасилване;

29. палеж;

30. престъпления под юрисдикцията на Международния наказателен съд;

31. незаконно отвличане на летателни средства или кораби;

32. саботаж.

(3) Съдът може да признае акта за налагане на мерки за процесуална принуда, постановен в друга държава - членка на Европейския съюз, когато лицето, за което е постановена мярката, пребивава продължително или постоянно на територията на Република България, при условие че то е изразило съгласие да се завърне на нейна територия, след като е било уведомено от издаващата държава за съответните мерки.

(4) Съдът може да признае акта и когато лицето, за което е постановена мярката, не пребивава продължително или постоянно на територията на Република България, при условие че предварително е изразило съгласие за изпращането на акта от издаващата държава.

(5) В случаите по ал. 4 съдът се произнася еднолично в закрито съдебно заседание, като преценява наличието на едно или повече от следните условия:

1. лицето е български гражданин;

2. съществува възможност за упражняване на надзор

върху мярката за процесуална принуда в Република България;

3. лицето е заявило, че ще пребивава на територията на Република България с цел извършването на определена работа;

4. лицето е член на семейство на постоянно пребиваващо в Република България лице;

5. лицето е заявило, че ще пребивава на територията на Република България с цел обучение за придобиване на професионална квалификация или на висше образование.

Производство по признаване

Чл. 8. (1) При получаване на акта за налагане на мерки за процесуална принуда и на удостоверението по чл. 6, ал. 1 по поща, електронна поща, факс или по друг начин, позволяващ писмен запис и удостоверяване на автентичността, съдът образува производство по признаване и се произнася в 14-дневен срок. Когато срокът не може да се спази, съдът незабавно уведомява компетентния орган на издаващата държава, като посочва причините за забавянето и срока, необходим за постановяване на определението.

(2) Съдът разглежда делото еднолично в открито съдебно заседание със задължително участие на прокурор и с призоваване на лицето, за което е постановена мярката. Неявяването на лицето, когато е редовно призовано, не е пречка за разглеждане на делото.

(3) Съдът изслушва прокурора, лицето, за което е постановена мярката, или неговия защитник.

(4) Когато удостоверението по приложение № 1 е непълно или не съответства на акта за налагане на мерки за процесуална принуда, съдът може да изиска от компетентния орган на издаващата държава да допълни или да поправи удостоверението и да го изпрати в определен срок. Делото се отлага до изтичането на този срок.

(5) Съдът се произнася с определение, с което:

1. признава акта за налагане на мерки за процесуална принуда и определя мярка за процесуална принуда, която в най-голяма степен съответства на мярката, постановена в издаващата държава; мярката за процесуална принуда, определена от съда, не може да бъде по-тежка от мярката, постановена в издаващата държава;

2. отказва да признае и да изпълни акта за налагане на мерки за процесуална принуда при наличие на някое от основанията по чл. 10.

(6) Определението се обявява незабавно след изслушването
по ал. 3.

(7) Заверен препис от влязлото в сила определение по

ал. 5, т. 1 се изпраща незабавно на съответния прокурор за изпълнение.

(8) Съдът уведомява компетентния орган на издаващата държава за:

1. влизането в сила на определението и мерките за неговото изпълнение;

2. невъзможността да бъде упражнен надзор върху мярката за процесуална принуда поради това, че местонахождението на лицето на територията на Република България не може да бъде установено.

Обжалване

Чл. 9. (1) Определението по чл. 8, ал. 5 подлежи на обжалване по реда на глава двадесет и втора от Наказателно-процесуалния кодекс. Жалбата се подава чрез съда, постановил акта.

(2) Съдът уведомява компетентния орган на издаващата държава за обжалването на определението, както и за невъзможността да бъдат спазени сроковете по глава двадесет и втора от Наказателно-процесуалния кодекс.

Отказ за признаване

Чл. 10. (1) Съдът може да откаже да признае акта за налагане на мерки за процесуална принуда, когато:

1. не са изпълнени условията на чл. 8, ал. 4;

2. не са изпълнени условията по чл. 7, ал. 3 или 4;

3. с акта се налагат мерки, по отношение на които Република България не е заявила, че ще упражнява надзор;

4. признаването на акта би било в противоречие с принципа *„ne bis in idem”*;

5. актът е постановен във връзка с деяние, което не съставлява престъпление по българското законодателство, с изключение на деянията по чл. 7, ал. 2;

6. наказателното преследване за престъплението е погасено по давност съгласно българското законодателство и делото за него е подсъдно на български съд;

7. лицето, за което е постановена мярката, се ползва с имунитет по българското законодателство;

8. актът е постановен за лице, което поради възрастта съгласно българското законодателство не може да бъде наказателно отговорно за деянията, във връзка с които е постановена мярката;

9. в случай на нарушение на наложена мярка за процесуална принуда съдът трябва да откаже да предаде

съответното лице в съответствие с глава пета от Закона за екстрадицията и европейската заповед за арест;

10. актът има за цел преследване или наказване на лицето, за което е постановена мярка за процесуална принуда, на основания, като раса, религия, гражданство, етническа принадлежност, пол, гражданско състояние или политически убеждения, или се прецени, че съществува риск положението на лицето да бъде утежнено поради някое от тези основания.

(2) Преди да откаже да признае акта за налагане на мерки за процесуална принуда на основанията по ал. 1, т. 1, 2 и 4, съдът провежда консултации с компетентния орган на издаващата държава и при необходимост изисква от него допълнителна информация и определя срок за нейното получаване.

(3) Съдът уведомява компетентния орган на издаващата държава за наличието на основание за отказ от признаване по ал. 1, т. 9, ако счете, че въпреки това актът може да бъде признат и изпълнен. Ако след уведомяването компетентният орган на издаващата държава не оттегли удостоверението, съдът може да признае и изпълни акта за налагане на мерки за процесуална принуда, като в този случай предаването на лицето въз основа на Европейска заповед за арест трябва да бъде отказано.

Надзор върху изпълнението на мерки за процесуална принуда

Чл. 11. (1) Надзорът върху мерките, наложени с признатия акт за налагане на мерки за процесуална принуда, се осъществява по реда, установен в българското законодателство. При промяна на местоживеенето на лицето или констатирано нарушение на взетата мярка прокурорът незабавно уведомява съда с оглед изпълнение на предвиденото в ал. 4 и 5.

(2) Докато се упражнява надзорът върху изпълнението на мерките за процесуална принуда, съдът може да поиска информация от компетентния орган на издаващата държава за необходимостта от продължаване на надзора.

(3) Преди изтичане на срока, за който се прилага актът за налагане на мерки за процесуална принуда, съдът може да изиска от компетентния орган на издаващата държава информация за какъв допълнителен срок е необходимо да бъде продължен надзорът върху мерките за процесуална принуда.

(4) Съдът уведомява незабавно компетентния орган на издаващата държава за всяка промяна на местопребиваването на лицето, за което е постановена мярката за процесуална принуда.

(5) Съдът уведомява незабавно компетентния орган на издаващата държава за всяко нарушение на мерките за процесуална принуда и за всяко друго обстоятелство, което може да доведе до изменение или до отмяна на наложените мерки за процесуална принуда, както и до издаване на Европейска заповед за арест или на друго съдебно решение със същото действие. Уведомяването се извършва чрез изпращане на формуляр съгласно приложение № 2.

(6) При необходимост съдът провежда консултации с компетентния орган на издаващата държава с цел улесняване на надзора, както и когато лицето е нарушило мярката за процесуална принуда. Съдът може да поиска от компетентния орган на издаващата държава информация относно самоличността, местонахождението и съдимостта на лицето.

(7) Когато съдът е изпратил няколко уведомления по ал. 5 по отношение на едно и също лице на компетентния орган на издаващата държава, без последният да е постановил акт за подновяване, изменение, отмяна или заповед за задържане, той може да поиска от компетентния орган на издаващата държава да постанови такъв акт, като му даде разумен срок за това.

(8) Ако компетентният орган на издаващата държава не постанови съответния акт в определения срок, съдът може да спре упражняването на надзора върху мерките за процесуална принуда, като уведоми компетентния орган на издаващата държава за това.

Прекратяване на надзора върху изпълнението на мерки за процесуална принуда

Чл. 12. (1) Надзорът върху изпълнението на мерките за процесуална принуда се прекратява, когато:

1. лицето, за което е постановена мярка за процесуална принуда, пребивава продължително или постоянно в друга държава;

2. компетентният орган в издаващата държава уведоми съда, че оттегля удостоверението по приложение № 1;

3. съдът откаже да упражни надзор върху изпълнението на мерките за процесуална принуда, които са изменени от компетентния орган на издаващата държава, тъй като те са различни от мерките по чл. 3;

4. съдът спре упражняването на надзора върху мерките за процесуална принуда, ако не бъдат изпълнени условията на чл. 11, ал. 7.

(2) В случаите по ал. 1 съдът провежда консултации с компетентните органи на издаващата държава, за да се осигури непрекъснато упражняване на надзора върху мерките за процесуална принуда.

Подновяване, изменение или отмяна на мерки за процесуална принуда

Чл. 13. (1) Когато съдът получи акт на компетентния орган на издаващата държава за подновяване, изменение или отмяна на наложени мерки за процесуална принуда, съдът се произнася с определение по реда на чл. 8. В случай на получен акт за изменение на мерки за процесуална принуда съдът може да откаже упражняване на надзор само когато изменените мерки са различни от мерките по чл. 3.

(2) Съдът не разглежда повторно основанията за отказ по чл. 10, ал. 1.

(3) Определението на съда по ал. 1 е окончателно.

(4) Съдът уведомява незабавно издаващия орган за постановеното определение.

(5) Заверен препис от определението по ал. 1 се изпраща незабавно на компетентните органи за изпълнение.

Заповед за задържане или друг влязъл в сила съдебен акт със същите правни последици

Чл. 14. Когато компетентен орган на издаващата държава поиска задържане въз основа на издадена заповед за задържане или друг влязъл в сила съдебен акт със същите правни последици на лице, за което се изпълнява призната мярка за процесуална принуда, искането се разглежда по реда на Закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест.

Разноски

Чл. 15. Разноските по признаването и надзора върху изпълнението на актовете за налагане на мерки за процесуална принуда се поемат от българската държава с изключение на разноските, възникнали изключително на територията на издаващата държава.

Глава трета

ИЗПРАЩАНЕ НА АКТОВЕ ЗА НАЛАГАНЕ НА МЕРКИ ЗА ПРОЦЕСУАЛНА ПРИНУДА, ПОСТАНОВЕНИ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, И ПОСЛЕДВАЩИ ДЕЙСТВИЯ НА ПРОКУРОРА

Компетентен орган

Чл. 16. Компетентен да изпрати акт за взета мярка за процесуална принуда за упражняване на надзор в друга държава членка е наблюдаващият прокурор.

Изпращане на акт за налагане на мерки за процесуална принуда

Чл. 17. (1) Актът за налагане на мерки за процесуална принуда се изпраща пряко на компетентния орган на държавата членка, в която обвиняемият пребивава продължително или постоянно, когато след предявяване на акта лицето изрази съгласие да се завърне в тази държава.

(2) По искане на обвиняемия актът за налагане на мерки за процесуална принуда може да се изпрати на компетентен орган на държава членка, различна от тази, в която лицето пребивава продължително или постоянно. В този случай прокурорът провежда консултации с компетентния орган на тази държава и изисква неговото съгласие за изпращането.

(3) Когато прокурорът не разполага с информация за

компетентния орган в изпълняващата държава, той отправя запитване, включително чрез точките за контакт на Европейската съдебна мрежа.

(4) Актът за налагане на мерки за процесуална принуда се изпраща на компетентния орган на изпълняващата държава по поща, електронна поща, факс или по друг начин, позволяващ писмен запис и удостоверяване на автентичността.

(5) Актът за налагане на мерки за процесуална принуда може да се изпрати за признаване и изпълнение само до една държава членка.

(6) Оригиналът на акта за налагане на мерки за процесуална принуда или заверено копие от него, както и оригиналът на удостоверението се изпращат на компетентния орган на изпълняващата държава, когато това е изрично поискано от него.

Удостоверение

Чл. 18. (1) Актът за налагане на мерки за процесуална принуда, който се изпраща на компетентния орган на изпълняващата държава, се придружава от удостоверение по образец съгласно приложение № 1, попълнено от органа по чл. 16.

(2) Удостоверението може да включва мерките, посочени в чл. 3, т. 1-6, както и други мерки, за които изпълняващата държава официално е уведомила Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз.

(3) Удостоверението съдържа адреса, на който лицето ще пребивава, както и всяка друга информация, която може да улесни упражняването на надзора върху мерките за процесуална принуда.

(4) Удостоверението се превежда на официалния език или на един от официалните езици на изпълняващата държава членка, или на друг език, който държавата е посочила в декларация, депозирана при Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз.

(5) След подписване на удостоверението прокурорът заверява верността на съдържанието му и го изпраща заедно с акта за налагане на мерки за процесуална принуда на компетентния орган на изпълняващата държава.

Надзор върху мерките за процесуална принуда

Чл. 19. (1) Прокурорът осъществява надзор върху взетите мерки до признаването на изпратения акт за налагане на мерки за процесуална принуда и получаването на уведомление за това от компетентния орган на изпълняващата държава.

(2) Прокурорът предприема действия по упражняване на надзор върху мерките, когато получи уведомление от

компетентния орган на изпълняващата държава, че:

1. лицето, за което е взета мярка за процесуална принуда, вече не пребивава в изпълняващата държава и има продължително или постоянно пребиваване в друга държава;

2. е постановен отказ за упражняване на надзор върху мерки за процесуална принуда, които са били изменени от българския компетентен орган;

3. е изтекъл максималният срок за надзор върху мерките за процесуална принуда съгласно законодателството на изпълняващата държава;

4. надзорът върху мерките за процесуална принуда е спрян, когато:

а) българският компетентен орган не е предприел действия в съответния срок във връзка с по-рано получени уведомления от компетентния орган на изпълняващата държава за това, че лицето е нарушило мерките за процесуална принуда;

б) българският компетентен орган не е отговорил в съответния срок на запитвания на компетентния орган на изпълняващата държава относно необходимостта от продължаване на надзора върху изпълнението на мерките.

(3) Надзорът върху мерките за процесуална принуда се възстановява и когато прокурорът оттегли удостоверението по образец съгласно приложение № 1.

(4) В случаите по ал. 2 и 3 прокурорът провежда консултации с компетентния орган на изпълняващата държава, за да се осигури непрекъснато упражняване на надзора върху мерките за процесуална принуда.

Продължаване на надзора върху мерките за процесуална принуда в изпълняващата държава

Чл. 20. (1) Прокурорът може да отправя искане до компетентния орган на изпълняващата държава за продължаване на надзора върху мерките за процесуална принуда, преди да е изтекъл максималният срок за надзор по закона на изпълняващата държава.

(2) В искането по ал. 1 за продължаване на надзора върху мерките за процесуална принуда се посочва срокът, за който е необходимо продължаването.

Уведомяване и предоставяне на информация на компетентния орган на изпълняваща държава

Чл. 21. (1) По искане на компетентния орган на изпълняващата държава прокурорът незабавно предоставя информация относно:

1.самоличността, местонахождението и съдимостта на лицето, за което е взета мярка за процесуална принуда;

2.необходимостта от продължаване на надзора върху мерките за процесуална принуда.

(2) Прокурорът незабавно уведомява компетентния орган на изпълняващата държава:

1. когато мярката за процесуална принуда бъде изменена или отменена;

2. в случаите на обжалване на акта за налагане на мерки за процесуална принуда;

3. когато е издадена Европейска заповед за арест или друго съдебно решение със същото действие.

(3) Прокурорът може да провежда консултации с компетентния орган на изпълняващата държава по време на подготовката, преди изпращането на акта за налагане на мерки за процесуална принуда, както и по време на упражняване на надзора върху мерките за процесуална принуда в изпълняващата държава.

Оттегляне на удостоверението

Чл. 22. (1) Прокурорът може да оттегли удостоверението по приложение № 1 след получаване на информация от компетентния орган на изпълняващата държава относно:

1. максималния срок, в който изпълняващата държава може да упражнява надзор върху мерките за процесуална принуда;

2. решението на компетентния орган на изпълняващата държава за адаптиране на мерките за процесуална принуда.

(2) Удостоверението може да бъде оттеглено в 10-дневен срок от получаването на информацията, ако надзорът върху мерките за процесуална принуда в изпълняващата държава не е започнал.

Разноски

Чл. 23. Разноските по изпращането на актове за налагане на мерки за процесуална принуда се поемат от българската държава.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Акт за налагане на мерки за процесуална принуда" е подлежащ на изпълнение акт, надлежно издаден от компетентен орган на издаващата държава в хода на наказателно производство, с който на физическо лице се налагат една или повече мерки за процесуална принуда, различни от мерките,

изискващи задържане.

2. „Мерки за процесуална принуда" са задълженията и ограниченията, наложени на физическо лице в съответствие със закона на издаващата държава.

3. „Мерки, изискващи задържане" са задържане под стража, домашен арест и настаняване за изследване в психиатрично заведение.

4. „Издаваща държава" е държавата членка, в която е издаден актът за налагане на мерки за процесуална принуда.

5. „Изпълняваща държава" е държавата членка, в която се упражнява надзор върху изпълнението на мерки за процесуална принуда.

§ 2. Този закон въвежда изискванията на Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета от 23 октомври 2009 година за прилагане между държавите - членки на Европейския съюз, на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане (ОВ, бр. 294 от 11.11.2009 г.).

§ 3. Доколкото този закон не съдържа специални правила, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 4. Този закон влиза в сила един месец след обнародването му в „Държавен вестник".

Законът е приет от 43-ото Народно събрание на …… 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цецка Цачева)

Приложение № 1 към чл. 6 и 18:

УДОСТОВЕРЕНИЕ,

посочено в член 10 от Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета от 23 октомври 2009 г. за прилагане между държавите членки на Европейския съюз на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане ([1])

а) Издаваща държава:

Изпълняваща държава:

б) Орган, който е издал акта за налагане на мерки за процесуална принуда:

Официално наименование:

Моля посочете дали е необходима допълнителна информация относно акта за налагане на мерките за процесуална принуда от:

☐ посочения по-горе орган

☐ централния орган; ако сте маркирали тази клетка моля посочете официалното наименование на този централен орган:_____

☐ друг компетентен орган; ако сте маркирали тази клетка моля посочете официалното наименование на този орган:_____

Данни за контакт на издаващия орган/централния орган/друг компетентен орган:

Адрес:

Тел.: (код на държавата),(код на областта/града)

Факс: (код на държавата),(код на областта/града)

Данни на лицето за контакт:

Фамилно име:

Име(на):

Длъжност (звание/ранг):

Тел.: (код на държавата),(код на областта/града)

Факс: (код на държавата),(код на областта/града)

Адрес за електронна поща (ако има такъв):

Езици, които могат да бъдат ползвани за връзка:

в) Моля посочете с кой орган да се осъществи връзка, ако е необходима допълнителна информация за целите на надзора върху мерките за процесуална принуда:

☐ органът, посочен в буква „б”

☐ друг орган; ако сте маркирали тази клетка моля посочете официалното наименование на този орган:

Данни за контакт на органа, ако тази информация не е била предоставена по буква „б”:

Адрес:

Тел.: (код на държавата),(код на областта/града)

Факс: (код на държавата),(код на областта/града)

Данни на лицето за контакт:

Фамилно име:

Име(на):

Длъжност (звание/ранг):

Тел.: (код на държавата),(код на областта/града)

Факс: (код на държавата),(код на областта/града)

Адрес за електронна поща (ако има такъв):

Езици, които могат да бъдат ползвани за връзка:

г) Информация относно физическото лице, по отношение на което е издаден акт за налагане на мерки за процесуална принуда:

Фамилно име:

Име(на):

Моминско име, ако има:

Псевдоними, ако има:

Пол:

Националност:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако има):

Дата на раждане:

Място на раждане:

Адрес/място на пребиваване:

- в издаващата държава:

- в изпълняващата държава:

- другаде:

Език(ци), който(ито) лицето разбира, (ако е известно):

Ако съществува информация, моля посочете следното:

- вид и номер на документа(ите) за самоличност на лицето (лична карта, паспорт):

- вид и номер на разрешението за пребиваване на лицето в изпълняващата държава:

д) Информация относно държавата членка, на която е изпратен актът за налагане на мерките за процесуална принуда, заедно с удостоверението;

Актът за налагане на мерките за процесуална принуда, придружен от удостоверението, се изпраща на изпълняващата държава, посочена в буква „а”, по следната причина:

□съответното лице пребивава законно и обичайно в изпълняващата

държава и след като е било информирано за съответните мерки е съгласно да се завърне в тази държава;

□ съответното лице е поискало актът за налагане на мерки за процесуална принуда да се изпрати на държава членка, различна от тази, в която лицето пребивава законно и обичайно, поради следната/следните причина/причини:

е) Данни относно акта за налагане на мерки за процесуална принуда:

Актът е издаден на дата (ДД-ММ-ГГГГ):

Актът е влязъл в сила на дата (ДД-ММ-ГГГГ):

Ако към момента на предаване на настоящото удостоверение е подадена жалба срещу акта за налагане на мерки за процесуална принуда, моля маркирайте тази клетка … □

Номер на делото, по което е постановен актът (ако е известен):

Съответното лице е било предварително задържано за период от (когато е приложимо):

1. Актът обхваща общо: … предполагаемо извършено(и) престъпление(я).

   Обобщение на фактите и описание на обстоятелствата, при които предполагаемо е(са) извършено(и) престъпление(я), включително времето и мястото, както и естеството на участието на съответното лице:

   Вид и правна квалификация на предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я) и приложими законови разпоредби, на основание на които е постановен актът:

2. Ако предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я), посочено(и) в точка 1, съставлява(т) едно или повече от следните престъпления, както са определени в правото на издаващата държава и наказуеми в издаващата държава с лишаване от свобода или с мярка, включваща лишаване от свобода с максимален срок най-малко три години, маркирайте съответната(ите) клетка(и):

   □ участие в организирана престъпна група

   □ тероризъм

   □ трафик на хора

   □ сексуална експлоатация на деца и детска порнография

   □ незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества

   □ незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества

   □ корупция

   □ измама, включително такава, която засяга финансовите интереси на Европейските общности по смисъла на Конвенцията от 26 юли 1995 г. за защита на финансовите интереси на Европейските общности

   □ изпиране на приходите от престъпление

   □ подправка на парични знаци, включително евро

   □ престъпления, свързани с компютри

   □ престъпления против околната среда, включително незаконен

трафик на застрашени животински видове и застрашени растителни видове и разновидности

- подпомагане на незаконно влизане и пребиваване
- убийство, тежка телесна повреда
- незаконна търговия с човешки органи и тъкани
- отвличане, противозаконно лишаване от свобода и задържане на заложници
- расизъм и ксенофобия
- организиран или въоръжен грабеж
- незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството
- мошеничество
- рекет и изнудване
- подправка на изделия и пиратство
- подправка на и търговия с административни документи
- подправка на платежни инструменти
- незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа
- незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали
- трафик на противозаконно отнети превозни средства
- изнасилване
- палеж
- престъпления от компетентността на Международния наказателен съд
- незаконно отвличане на въздухоплавателни средства/плавателни съдове
- саботаж

3. Доколкото предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я) по т. 1 не е(са) обхванато(и) от т. 2, или актът, както и удостоверението са изпратени на държава членка, която е заявила, че ще направи проверка за двойната наказуемост (член 14, параграф 4 от рамковото решение), моля дайте пълно описание на съответното(ите) предполагаемо извършено(и) престъпление(я):

ж) Данни относно продължителността и естеството на мярката/мерките за процесуална принуда

1. Срок, за който се прилага актът за налагане на мерки за процесуална принуда, и дали има възможност за подновяване на този акт (когато е приложимо):

2. Примерен срок, за който по всяка вероятност ще е необходимо да се упражнява надзор върху мерките за процесуална принуда, като се отчитат обстоятелствата по случая, известни към момента на изпращане на акта за налагане на мерките за процесуална принуда (примерна информация):

3. Естество на мярката/мерките за процесуална принуда (допуска се маркирането на няколко клетки):

☐ задължение лицето да информира компетентния орган на изпълняващата държава за всяка промяна в местопребиваването си, по-специално с оглед получаването на призовки за явяване в съдебно заседание или съдебен процес в хода на наказателното производство;

☐ задължение да не посещава определени населени места, места или определени райони в издаващата или в изпълняващата държава;

☐ задължение да се намира на определено място, когато е приложимо - в определени часове;

☐ задължение, включващо ограничения относно напускане на територията на изпълняващата държава;

☐ задължение да се отчита в определени часове пред определен орган;

☐ задължение да избягва контакти с определени лица, свързани с предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я).

☐ други мерки, върху които изпълняващата държава има готовност да упражнява надзор в съответствие с нотификацията съгласно член 8, параграф 2 от Рамковото решение:

Ако сте маркирали клетката „други мерки", моля уточнете за коя мярка се касае, като маркирате съответната(ите) клетка(и):

☐ задължение да не се извършват определени дейности, свързани с предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я), като тези дейности могат да включват упражняване на определена професия или заетост в определена професионална област;

☐ задължение да не се управлява превозно средство;

☐ задължение да се внесе определена парична сума или да се даде друг вид гаранция, която може да бъде предоставена на определен брой вноски или еднократно изцяло;

☐ задължение да се подложи на терапевтично лечение или лечение на зависимост;

☐ задължение да избягва контакт с определени предмети, свързани с предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я).

☐ друга мярка (моля, пояснете):

4. Моля опишете подробно мярката/мерките за процесуална принуда, посочена(и) по точка 3:

з) Други обстоятелства от значение за случая, включително специфични причини за налагане на мярката/мерките за процесуална принуда (незадължителна информация):

Текстът на акта е приложен към удостоверението.

Подпис на органа, издаващ удостоверението, и/или на негов представител, удостоверяващ верността на съдържанието на удостоверението:

Име:

Длъжност (звание/ранг):

Дата:

Номер на дело (ако има):

Официален печат (ако е приложимо):

([1]) Настоящото удостоверение трябва да се изготви или преведе на официалния език или на един от официалните езици на изпълняващата държава членка, или на всеки друг официален език на институциите на Европейския съюз, който се приема от тази държава.

Приложение № 2 към чл. 11, ал. 5:

ФОРМУЛЯР,

посочен в член 19 от Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета от 23 октомври 2009 г. за прилагане между държавите - членки на Европейския съюз, на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане

ДОКЛАДВАНЕ НА НАРУШЕНИЕ НА МЯРКА ЗА ПРОЦЕСУАЛНА ПРИНУДА И/ИЛИ ВСЯКА ДРУГА КОНСТАТАЦИЯ, КОЯТО БИ МОГЛА ДА ДОВЕДЕ ДО ПРИЕМАНЕ НА ПОСЛЕДВАЩ АКТ

а) Данни за самоличността на лицето, което подлежи на надзор:

Фамилно име:

Име(на):

Моминско име, ако има:

Псевдоними, ако има:

Пол:

Националност:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако има):

Дата на раждане:

Място на раждане:

Адрес:

Език/езици, който(ито) лицето разбира (ако е известно):

б) Данни за акта за налагане на мярка/мерки за процесуална принуда:

Акт, издаден на:

Номер на дело (ако има):

Орган, който е издал акта:

Официално наименование:

Адрес:

Удостоверение, издадено на:

Орган, който е издал удостоверението:

Номер на дело (ако има):

в) Данни за органа, който отговаря за надзора върху мярката/мерките за процесуална принуда:

Официално наименование на органа:

Име на лицето за контакт:

Длъжност (звание/ранг):

Адрес:

Тел.: (код на държавата),(код на областта)

Факс: (код на държавата),(код на областта)

Адрес за електронна поща:

Езици, които могат да бъдат ползвани за връзка:

г) Нарушение на мярка/мерки за процесуална принуда и/или други констатации, които биха могли да доведат до последващ акт:

Лицето, посочено в буква „а)”, е нарушило следната/следните мярка/мерки за процесуална принуда:

☐ задължение лицето да информира компетентния орган на изпълняващата държава за всяка промяна в местопребиваването си, по-специално с оглед получаването на призовки за явяване в съдебно заседание или съдебен процес в хода на наказателното производство;

☐ задължение да не посещава определени населени места, места или определени райони в издаващата или в изпълняващата държава;

☐ задължение да се намира на определено място, когато е приложимо - в определени часове;

☐ задължение, включващо ограничения относно напускане на територията на изпълняващата държава;

☐ задължение да се отчита в определени часове пред определен орган;

☐ задължение да избягва контакти с определени лица, свързани с предполагаемо извършеното(ите) престъпление(я);

☐ други мерки (моля пояснете):

Описание на нарушението(ята) (място, дата и конкретни обстоятелства):

—други констатации, които биха могли да доведат до постановяване на последващ акт

Описание на констатациите:

д) Данни на лицето, с което да се осъществи връзка, когато трябва да се получи допълнителна информация относно нарушението:

Фамилно име:

Име(на):

Адрес:

Тел.: (код на държавата), (код на областта/града)

Факс: (код на държавата), (код на областта/града)

Адрес за електронна поща:

Езици, които могат да бъдат ползвани за връзка:

Подпис на органа, издаващ формуляра, и/или на негов представител, удостоверяващ верността на съдържанието на формуляра:

Име:

Длъжност (звание/ранг):

Дата:

Официален печат (когато е приложимо):

М О Т И В И

към проекта на Закон за признаване, изпълнение и изпращане на актове за налагане на мерки за процесуална принуда, различни от мерките, изискващи задържане

Проектът на Закон за признаване, изпълнение и изпращане на актове за налагане на мерки за процесуална принуда, различни от мерките, изискващи задържане има за цел да въведе в българското законодателство изискванията на Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета от 23 октомври 2009 година за прилагане между държавите - членки на Европейския съюз, на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане.

Законопроектът създава самостоятелна уредба за признаване и изпълнение на актове за налагане на мерки за процесуална принуда, издадени в друга държава - членка на Европейския съюз, както и за изпращане на такива актове, постановени в Република България.

Този допълнителен инструмент за взаимно признаване ще позволи спрямо обвиняемия да бъдат взети мерки за процесуална принуда, различни от мерките, изискващи задържане, дори когато той не пребивава продължително или постоянно на територията на държавата членка, в която се води наказателното производство. По този начин се създава възможност тези лица да изпълняват мерки за процесуална принуда на територията на държавата си по произход или пребиваване, с което ще се избегне практиката да бъдат задържани в държавата на процеса с оглед осигуряване на надлежното провеждане на наказателното производство. Не на последно място, признаването и изпълнението на мерки за процесуална принуда, постановени на територията на Европейския съюз, ще допринесе за подобряването на защитата на пострадалите от престъпления в резултат на наложените на обвиняемия ограничения и забрани.

Законопроектът се състои от 23 членове, групирани съобразно предмета им в три глави, допълнителни и заключителна разпоредби. Взаимното признаване на мерки за процесуална принуда ще се прилага в досъдебната фаза, предвид което разпоредбите се отнасят до мерки за процесуална принуда, постановени в рамките на досъдебното производство.

В глава първа са изведени общи положения, които са основни за процедурата по признаване, изпълнение и изпращане на актове за налагане мерки за процесуална принуда, различни от мерките, изискващи задържане. В приложното поле на

законопроекта съгласно чл. 3 попадат актове, с които в наказателното производство на обвиняемия се налагат мерки за процесуална принуда, свързани със следните задължения или ограничения:

- задължение да информира за всяка промяна в мястото си на пребиваване, включително за целите на получаването на призовки, съобщения и книжа в хода на наказателното производство;
- забрана да посещава определени населени места, райони или обекти;
- задължение да се намира на определено място и в определено време, ако последното е необходимо;
- забрана за напускане на територията на изпълняващата държава;
- задължение да се явява в определени часове пред определен орган;
- задължение да избягва контакти с определени лица, свързани с извършеното престъпление;
- забрана за извършване на определени дейности, свързани с извършеното престъпление, включително упражняване на определена професия или дейност в определена професионална област;
- задължение да бъде представена гаранция.

Акт за налагане на мерки за процесуална принуда, постановен в друга държава - членка на Европейския съюз, ще се признава и изпълнява, ако се отнася за деяние, което съставлява престъпление и по законодателството на Република България. Двойна наказуемост не се изисква за определени престъпления, като тероризъм, участие в организирана престъпна група, трафик на хора, корупция, незаконен трафик на наркотици, оръжия и взривни вещества и др. В съответствие с изискванията на Рамковото решение законопроектът предвижда, че не може да бъде отказано изпълнение на акт за налагане на мерки за процесуална принуда във връзка с данъци, такси, мита или валутен обмен на основание, че българското законодателство не предвижда същия вид данък или такса или не урежда по същия начин данъците, таксите, митата или валутния обмен както законодателството на издаващата държава. В чл. 5 от законопроекта е предвидено, че компетентен орган в Република България да признае акт за налагане на мерки за процесуална принуда, издаден в друга държава - членка на Европейския съюз, е окръжният съд по местоживеене на лицето, за което е постановена мярката. Когато лицето няма местоживеене на територията на страната, компетентен да признае акта е Софийският градски съд. В този случай е необходимо предварително изразено съгласие на лицето за изпращането на акта от издаващата държава в Република България.

В съответствие с изискванията на Рамковото решение за подходяща бързина и срочност при признаването на чужди актове

за налагане на мерки за процесуална принуда законопроектът предвижда кратки срокове за образуване на производството по признаване на акта за налагане на мерки за процесуална принуда. Предлага се делото да се разглежда от съда еднолично в открито съдебно заседание, със задължително участие на прокурор и с призоваване на лицето, за което е постановена мярката. Неявяването на лицето, когато е редовно призовано, няма да е пречка за разглеждане на делото. Съдът ще се произнася с определение, което след влизане в сила ще се изпраща на съответния прокурор за изпълнение.

В чл. 10 от законопроекта изрично са посочени предпоставките, при които съдът може да откаже да признае акта за налагане на мерки за процесуална принуда. В случай на признаване или отказ от признаване на акта съдът ще уведомява компетентния орган на държавата, която го е издала. В случаите, когато първоначално наложените мерки за процесуална принуда са несъвместими с българското законодателство, съдът може да адаптира тези мерки. Определената от съда мярка трябва да съответства в най-голяма степен на наложената в издаващата държава мярка и не може да бъде по-строга от нея.

С разпоредбата на чл. 11 се предлага надзорът върху мерките, наложени с признатия акт, да се осъществява по реда, установен в българското законодателство. Актът, който ще бъде изпълняван на българска територия, ще се изпраща на съответния прокурор. Предвиден е и обратен ред за информиране на съда при промяна на адреса на лицето или нарушение на мярката за процесуална принуда.

При необходимост съдът може да провежда консултации с компетентния орган на държавата, издала акта, с цел улесняване на надзора или в случай че лицето наруши мярката за процесуална принуда. Надзорът ще се прекратява, когато лицето, за което е постановена мярката за процесуална принуда, не пребивава продължително на територията на страната, както и когато актът за налагане на мерките бъде оттеглен или съдът откаже да упражнява надзор.

В глава трета са уредени случаите, когато акт за налагане на мярка за процесуална принуда бъде издаден в Република България. Той ще се изпраща за надзор в друга държава членка от наблюдаващия прокурор, който ръководи досъдебното производство (чл. 16). Прехвърлянето на надзора е възможно в случаите, когато обвиняемият не пребивава продължително или постоянно на българска територия и е изразил съгласие да се завърне в държавата си по продължително и постоянно пребиваване. При наличието на определени условия за това актът може да бъде изпратен и на друга държава членка по искане на обвиняемия. Актът ще се придружава задължително от удостоверение по образец (чл. 18), което се попълва от прокурора, и в него следва да бъдат посочени адресът, на който ще пребивава лицето, както и всяка друга важна информация, която е свързана с улесняване на надзора. В случай че

прокурорът не разполага с информация за компетентния орган на другата държава, той ще може да отправя запитване, включително чрез Европейската съдебна мрежа (чл. 17).

Законопроектът изчерпателно изброява хипотезите, при които надзорът върху мерките за процесуална принуда ще се прехвърля обратно на наблюдаващия прокурор (чл. 19). Това са случаите, когато лицето, за което е бил издаден актът, вече не пребивава в изпълняващата държава, постановен е отказ или е изтекъл максималният срок за упражняване на надзор съгласно законодателството на държавата членка, както и в случаите, когато надзорът върху мерките за процесуална принуда бъде спрян или удостоверението бъде оттеглено.

В изпълнение на изискванията на Рамковото решение в законопроекта са предложени специални правила, отнасящи се до продължаването на надзора върху мерките за процесуална принуда в изпълняващата държава, уведомяването и взаимното предоставяне на информация между компетентните органи на издаващата и изпълняващата акта държава и оттеглянето на удостоверението (чл. 20-22).

В съответствие с Рамковото решение в законопроекта е предвидено, че разноските в производството по признаване и изпълнение на актове за налагане на мерки за процесуална принуда, постановени в друга държава членка, се поемат от българската държава с изключение на разноските, възникнали на територията на държавата членка, издала акта. Разходите по изпращането на такива актове, постановени в Република България, за осъществяване на надзор в държава - членка на ЕС, са за сметка на българската държава (чл. 23).

Термините, използвани в законопроекта, са включени в допълнителните разпоредби. Заключителната разпоредба предвижда законът да влезе в сила един месец след обнародването му.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Томислав Дончев)